

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلسله قیامت و آخرت ۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله رب العالمین و الصلاة و السلام علی
رسول الله و علی آله و اصحابه الی یوم الدین و
اما بعد :

خداوند متعال می فرماید: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ
فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ (الحاقه / ۲۴)
«در برابر کارهایی که در روزگار ان گذشته انجام می داده اید.
امروز بخورید و بیاشامید، بر شما گوارا باد».

﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا ۖ وَهُمْ رِزْقُهَا مِنْهَا بَكْرَةً
وَعَشِيًّا﴾ (مریم / ۶۲)
«آنان در آنجا گفتار پوچ و بیهوده ای را نمی شنوند مگر
درود و خوشآمدگویی را، صبحگاهان و شامگاهان خوراک
و غذای ایشان آماده است».

﴿وَفِيكِهِمْ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ﴾ (الواقعه / ۲۰-۲۱)
«و هر میوه ای را که انتخاب نمایند * و گوشت هر پرنده ای
را که تقاضای نمایند».

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا
نَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
(الزخرف / ۷۱)

«برایشان کاسه ها و جام های زرین به گردش انداخته می شود
و هر چه دل بخواهند و چشم از آن لذت ببرد در بهشت
وجود دارد، و شما در آن جاودان خواهید ماند».

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا
ۖ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾
(الإنسان / ۵-۶)

«نیکوکاران (در بهشت) جام های شرابی را سر می کشند و
می نوشند که آمیخته به کافور است * چشمه ای که بندگان
خدا از آن می نوشند و به گونه شگفتی برمی جوشانند و به
فوران درمی آورند».

﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِبَآئِنَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ فَوَارِيرًا
ۖ فَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا﴾ (الإنسان / ۱۵-۱۶)
«جام های سیمین شراب و قدح های بلورین می، میانشان به
گردش درمی آید * قدح های بلورینی که از نقره اند، آنها را
به اندازه و به دقت تهیه نموده اند».

این قدح های نقره ای در درخشندگی و لطافت بسان شیشه
می باشند، که این در نوع خود حداقل در دنیا بی نظیر است و
بنابر درجات بهشتیان و اولیای خدا متغیر و مختلف بوده که
از اهمیت و لطافت آن نمی کاهد.

﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۖ عَيْنًا فِيهَا
تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا﴾ (الإنسان / ۱۷-۱۸)

«در آنجا از جام‌های شرابی بدیشان می‌دهند که آمیزه آن زنجبیل است از چشمه‌ای در بهشت در سلسیل نام دارد».

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ هُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رَزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَبِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقره / ۲۵)
(به کسانی که ایمان آورده، و کارهای شایسته انجام داده‌اند، بشارت ده که باغهایی از بهشت برای آنهاست که نهرها از زیر درختانش جاریست. هر زمان که میوه‌ای از آن، به آنان داده شود، می‌گویند: «این همان است که قبلاً به ما روزی داده شده بود.» ولی اینها چقدر از آنها بهتر و عالتر است.) و میوه‌هایی که برای آنها آورده می‌شود، همه (از نظر خوبی و زیبایی) یکسانند. و برای آنان همسرانی پاک و پاکیزه است، و جاودانه در آن خواهند بود.)

هر بار که نعمتی جدید به آنها تقدیم می‌گردد چون میوه‌ها در ظاهر به یک شکل و صورت می‌باشد گمان می‌کنند که همان میوه قبلی است، ولی در حقیقت این چنین نیست. و همه آنها در مزه و طعم و خوشبویی خواص منحصر به فرد داشته و با دیگری متفاوتند.

امام احمد از زیدبن ارقم روایت می‌کند که فرمود: مردی از یهود به خدمت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم آمده و گفت: ای ابوالقاسم! مگر نه این است که بهشتیان در

بهشت می‌خورند و می‌آشامند؟ و به دوستانش گفت: اگر این را بپذیرد، بر او غلبه خواهم کرد. رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمود: آری سوگند به کسی که جانم در دست اوست، به هر کدام از بهشتیان قدرت صد مرد در خوردن و آشامیدن و شهوت نزدیکی عطا می‌شود. یهودی گفت: کسی که می‌خورد و می‌آشامد، نیاز به قضای حاجت دارد؟ رسول خدد صلی الله علیه وسلم فرمود: قضای حاجت آنها عرقی خواهد بود که همچون مشک خوشبویی از پوست بدنشان خارج شده و شکم‌هایشان سبک می‌گردد. { این حدیث از طریق ابومعاویه از اعمش از ثمامه بن عقبه از زیدبن ارقم روایت شده است و قسمت دومش نیز از وکیع از اعمش ثمامه روایت شده است و نسائی و درامی نیز آن را روایت کرده‌اند حافظ ضیاء گوید: من این حدیث را به شرط مسلم قبول دارم. چون ثمامه ثقة است و بر سماعش از زیدبن ارقم تصریح دارد. }

در روایتی دیگر آمده است:

یهودی گفت: کسی که می‌خورد و می‌آشامد، نیاز به قضای حاجت دارد و در بهشت نجاست و کثافتی وجود ندارد؟ رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمود: «قضای حاجت آنها به صورت ترشحات خوشبویی خواهد بود که همچون مشک از پوستشان خارج شده و شکم را سبک می‌گرداند».

امام احمد از جابر بن عبدالله روایت می‌کند که رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«بهشتیان در بهشت می‌خورند و می‌آشامند و قضای حاجت ندارند و ادرار نمی‌کنند و آب بینی و دهان نمی‌ریزند غذای آنها به آروغ و ترشحاتی به خوشبویی مشک تبدیل می‌شود».

در روایت مسلم آمده است که پرسیدند: پس غذایی که خورده‌اند چه می‌شود؟ فرمود: «به آروغ و ترشحات خوشبو تبدیل می‌شود و حمد و تسبیح به آنها الهام می‌گردد».

در روایتی آمده است: «همانگونه که به شما نفس کشیدن الهام می‌گردد، به بهشتیان حمد و تسبیح الهام می‌گردد.» (به روایت مسلم.)

امام احمد از ابوهریره روایت می‌کند که رسول خدا صلی الله علیه وسلم در حالی که مردی از صحرائشان نیز حضور داشت فرمود: «مردی در بهشت از خداوند اجازه می‌خواهد که زراعتی داشته باشد خداوند به او می‌گوید:

مگر هر چه می‌خواستی نداری؟ می‌گوید: آری خداوند! ولی به زراعت علاقه دارم. فرمود: سپس چیزی را کاشت و ناگهان در یک چشم به هم زدن روید و بلند شد و به وقت درو رسید و همچون کوه‌ها بالا آمد. خداوند به او می‌گوید: ای بنی آدم، هیچ چیز تو را سیر نخواهد کرد.

اعرابی گفت: به خدا این مرد یا از قریش است و یا از انصار، چون آنها کشاورزند، ولی ما اهل کشاورزی و زراعت نیستیم، رسول خدا صلی الله علیه وسلم از سخنان این اعرابی خندیدند. (بخاری نیز این حدیث را روایت کرده است.)

امام احمد از عبدالله بن مسروق از عبدالله بن مسعود روایت می کند که در آیه:

﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝ خِتْمُهُ مِسْكَ ۚ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۝﴾ (المطففين / ۲۵-۲۶)

«به آنان از شراب زلال و خالص داده می شود که دست نخورده و سر بسته است مُهر آن از مشک است.»
فرمود: رَحِيق همان شراب است که بعد باز خوردنش به بوی مشک تبدیل می گردد.

سفیان از عطاء بن سائب از سعید بن جبیر از ابن عباس رضی الله عنه روایت می کند که درباره آیه فرمود:

﴿وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝﴾ (المطففين / ۲۷)

«آن بهترین شراب اهل بهشت است که مقربین آن را خالص می نوشند و جهت اصحاب یمین مخلوط و ممزوج می گردد.»

همچنین می فرماید: خداوند شراب بهشت را به صفاتی زیبا و نیکوتر ذکر نموده که هرگز در شراب دنیا حاصل نمی شود.
از جمله اینکه: در بهشت رودهایی از شراب جاری است.
خداوند می فرماید:

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ ءَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى ۖ وَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝﴾ (محمد / ۱۵)

«وصف بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده است: در آن رودبارهای از آبی وجود دارد که گندیده و بدبو نگشته و رودهایی از شیری که طعم و مزه آن متغیر نشده، و رودهایی از شرابی که سراپا لذت برای نوشندگان است و رودهایی از عسل که خالص و پالوده است و در آنجا آنان هر گونه میوه ای دارند و از آمرزش پروردگارشان برخوردارند، آیا اینان همچون کسانی که در آتش دوزخ جاویدان مانده و از آب داغ و جوشان نوشانده می شوند و روده های آنان را پاره پاره کرده و از هم می گسلد.»

این رودهای جاری از دریاها ی بیکرانی سرچشمه می گیرند و به عکس شراب دنیا که در بدترین شرایط و با بدترین و غیر بهداشتی ترین امکانات تهیه می گردد. خداوند شراب بهشت را ﴿بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۝﴾ {الصافات: ۴۶} معرفی می کند، بر خلاف شراب دنیا که در بدبویی و بدمزگی و از بین بردن عقول و مختل ساختن رفتار و کردار و درد آوردن شکم و معده و گیج نمودن انسان معروف و مشهور است.
خداوند شراب بهشت را از همه این عیب و نقص ها منزّه ساخته است. می فرماید:

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۝﴾ (الصافات / ۴۵-۴۷)

«و گرداگردشان قدهای لبریز از شراب طهور را می گردانند؛ شرابی سفید و درخشانده، و لذتبخش برای نوشندگان؟».

﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ۝﴾ (الصافات / ۴۷)
«شرابی که نه در آن مایه تباهی عقل است و نه از آن مست می شوند!».

{ابن کثیر در تفسیر خوردن قولی دیگر نیز از ابن عباس در تفسیر «غول» ذکر نموده و گفته است آن سردردی است که هنگام نوشیدن شراب دنیا به انسان دست می دهد و قول اول ترجیح داده است.}

انسان حقیقتاً از این شراب لذت می برد و می تواند اوقات خوشی را سپری نماید. بر خلاف شراب دنیا که انسان را دیوانه ساخته و او را به حیوان لایعقلی تبدیل می کند که هیچ اراده ای در تصرفات خود ندارند که خود دلیلی عیان بر پوچی و بی ارزشی شراب دنیا است و دلیلی بر بدبخت بودن کسانی است که سعادت و خوشی را در دیوانه شدن می جویند.

از ابن عباس درباره آیه:

﴿بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ ۝﴾ {الواقعة- ۱۸-۱۹}.

نقل شده است که فرمود: «هیچ سردردی به جای نمی گذارد و عقل ها را تحت الشعاع قرار نمی دهد.

اکواب: کوزه هایی که سر آنها گشاده بوده و گوشه ندارند.
اباریق: کوزه هایی که سر آنها باریک بوده و گوشه دارند.
کأس: پیکه هایی که در آن شراب می ریزند.

می فرماید:

﴿وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝﴾ (النبا / ۳۴)

«جام‌های پر از شراب».

این شراب کامل و بدون نقص است.

﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا﴾ (النبا / ۳۵)

«نه لغو و سخن بیهوده‌ای بر اثر خوردن شراب از آنها سر می‌زند و نه یکدیگر را تکذیب می‌کنند».

به خلاف آنچه از خوردن شراب دنیا حاصل می‌گردد. چنان که فرمود:

﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً

وَعَشِيًّا﴾ (مریم / ۶۲)

«آنان در آنجا گفتار پوچ و بیهوده‌ای نمی‌شنوند و روزیشان در آنجا وجود دارد».

﴿يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيُمُ﴾ (الطور / ۲۳)

«نه لغوی در آن است و نه مصیبت و گناهی!».

﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ (الغاشیه / ۱۱)

«در آنجا سخن یاوه‌ای نخواهد شنید».

﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيُمَا﴾ (الواقعه / ۲۵-۲۶)

﴿سَلَامًا﴾ (الواقعه / ۲۵-۲۶)

(در آن (باغهای بهشتی) نه لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند نه

سخنان گناه‌آلود؛ تنها چیزی که می‌شنوند «سلام» است «سلام»!)

در صحیحین از حدیقه بن الیمان ثابت گشته که رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«در ظرف‌های طلا و نقره ننوشید و در بشقاب‌های غذای نخورید. چون این دو در آخرت مال شما و در دنیا مال آنها (کافران) است».

در بهشت همه انواع میوه همچون سیب، خرما، انگور و غیره وجود دارد؟ تا چه رسد به انواع گل‌ها و شکوفه‌های خوشبو و در یک کلمه در بهشت چیزهایی وجود دارد که هیچ چشمی آن را ندیده و هیچ گوشی آن را نشنیده و هیچ کدام از آن حتی بر فکر کسی نیز خطور نکرده است، خداوند ما را بی نصیب نگرداند.

در صحیحین از حدیث مالک از زید بن اسلم از عطاء بن یسار از ابن عباس روایت شده که اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم بعد از نماز کسوف به ایشان گفتند: یا رسول الله صلی الله علیه وسلم، ظاهراً در نماز چیزی را برداشتید. سپس دیدیم که به عقب برگشته و سر جایتان ایستادید. فرمودند: بهشت را دیدم (یا به من نشان داده شد) و یک رأس گاو را برداشتم و اگر آن برمی‌داشتم، شما تا آخر دنیا از آن می‌خوردید.

اولین غذایی که مؤمنان بعد از دخول به بهشت می‌خورند چیست؟

امام بخاری و امام احمد از انس بن مالک روایت می‌کنند که رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمودند: وقتی رسول خدا صلی الله علیه وسلم به مدینه قدم گذاشت، عبدالله بن سلام از وی پرسید: اولین غذایی که بهشتیان می‌خورند، چیست؟ فرمود: «پاره جگر ماهی». {قطعه‌ای که به جگر ماهی بزرگ یا نهنگ متصل بوده و خوشمزه‌ترین و

گواراترین غذا می‌باشد. البته کیفیت و کمیت آن بر کسی معلوم نیست، زیرا وجه اشتراک نعمت‌های دنیا و نعمت‌های بهشتی، فقط در اسم‌هایشان می‌باشد.}

در صحیح مسلم به روایت ابی‌اسماء از ثوبان مولای رسول خدا صلی الله علیه وسلم آمده است: مردی یهودی از رسول خدا صلی الله علیه وسلم پرسید: پیشکش آنها در بدو ورود به بهشت چه خواهد بود؟ فرمود: پاره جگر نهنگ. گفت: بعد از آن چه غذایی خواهند خورد؟ فرمود: گاو نر بهشت را برایشان ذبح می‌کنند که از علف‌های بهشت خورده است. پرسید: بعد از آن چه می‌نوشند؟ فرمود: از رودی به نام سلسیل. یهودی گفت: راست گفتی.

در صحیحین از حدیث عطاء بن یسار از ابوسعید خدری روایت شده است که رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمودند: در قیامت کره زمین به شکل یک قرص نان درآمده که خداوند جبار آن را با دستانش تا می‌زند همانطوری که شما در سفر ناتان را تا می‌زنید، و برای پیشکش ورود به بهشتیان آماده می‌گردد، مردی از یهود وارد شده، گفت: زمین به یک قرص نان تبدیل می‌گردد: سپس گفت آیا بگویم غذایشان چیست؟ فرمود: آری. گفت: غذایشان بالام و نون است؟ فرمود: این چه است؟ گفت: گاو نر و ماهی، که هفتاد هزار نفر از پاره جگر آن خواهند خورد.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله
وصحبه أجمعین.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.